

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

παι του σχεδίου νόμου περί επεκτάσεως του δια τούς τακτικούς υπαλλήλους του ΙΚΑ ισχύοντος συνταξιοδοτικού καθεστώτος και επί τω τακτικόν προσωπικόν ενίων Ν.Π.Δ.Δ., υπαγωγής ωρισμένων κατηγοριών προσωπικού ενίων Ν.Π.Δ.Δ. εις την αρράλιση του Κλάδου Συντάξεων του ΙΚΑ και ρυθμίσεως συναρών θεμάτων.

Προς την Βουλήν των Ελλήνων

Διά του υπ' όθιν σχεδίου νόμου σκοπεύεται ή εξομοίωσις επί πραγματικής απόθεως του τακτικού προσωπικού ενίων Ν.Π.Δ.Δ., προς τούς δημοσίους υπαλλήλους, ως και ή ρύθμισις θεμάτων τινών, τα οποία προέκυψαν κατά την εφαρμογήν της διεπούσης το προσωπικόν των Ν.Π.Δ.Δ. συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του ΙΚΑ και ειδικώτερον:

Επί του άρθρου 1: 1. Διά του Ν. 3163/1955 εδημιουργήθη παρά τω ΙΚΑ ειδικόν συνταξιοδοτικόν καθεστώς δια προσωπικόν αυτού, οι διατάξεις του οποίου είναι ανάλογαι προς τας διεπούσας τούς δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικής διατάξεις.

Μεταγενεστέρως οι διατάξεις του ως άνω νόμου επεξεργάσθη, διά μέν του Ν.Δ. 4277/1962 επί του τακτικού προσωπικού των Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής, αρμοδιότητος του Υπουργείου Εργασίας και των Ν.Π.Δ.Δ. αρμοδιότητος του τώως Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας του ήσραλισμένου παρά τω Κλάδω συντάξεως του ΙΚΑ, δι' άλλων δέ Ν.Δ./των και επί του τακτικού προσωπικού πλείστον Ν.Π.Δ.Δ. αρμοδιότητος διαφόρων Υπουργείων του ήσραλισμένου, οίως, παρά τω Κλάδω συντάξεως του ΙΚΑ.

Το τακτικόν προσωπικόν των λοιπών Ν.Π.Δ.Δ. παρά τόν νόμον ότι από μισθολογικής πλευράς εξομοιώθη προς τούς δημοσίους υπαλλήλους διά του Α.Ν. 1538/1950, εξακολουθεί να υπάγεται εις την αρράλιση του ΙΚΑ κατά τας διατάξεις της γενικής νομοθεσίας αυτού.

Η μη επέκτασις μέχρι σήμερα επί του προσωπικού όλων των Ν.Π.Δ.Δ. των ειδικών συνταξιοδοτικών διατάξεων, ώρείτο εις τόν ύψηλόν κόστος του ειδικού καθεστώτος, τόν οποίον αντιπροσέπειτο υπό των καταβαλλομένων μέχρι πρό τινας ηλών σχετικώς αρράλιτικών εισφορών.

Μετά, όμως, την αναπροσαρμογήν του αρράλιστου, κατ' ανάλογιστικής μελέτης, εις ύψος τοιούτου, ώστε να κερροπήται ή διά την αντίστοιχον συνταξιοδοτικόν δαπάνη, ΙΚΑ, διευκολύνεται ή υπαγωγή του προσωπικού όλων των Ν.Π.Δ.Δ., ει' όσον βεβαίως, συμφωνήσουν προς τούτο οι κήρεις αυτού. Η τοιαύτη συμφωνία της διοικήσεως εκάστου Ν.Π.Δ.Δ. τυγχάνει απαραίτητος, διότι ή έν λόγω έκτασις συνεπάγεται αυταμάτως και αύξησιν των υπό του εκού προσώπου καταβαλλομένων εισφορών κλάδου συντάξεως εις τόν ΙΚΑ.

Διά της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου σκοπεύονται οι περί συνταξιοδοτήσεως του προσωπικού του ΙΚΑ διατάξεις και επί του προσωπικού των έν αυτή αναφερόμενων Ν.Π.Δ.Δ. των οποίων οι Διοικήσεις συνεφωνήσαν την τοιαύτην επέκτασιν.

Διά των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 9 Ν.Δ. 4579/1966 οι τακτικοί υπάλληλοι του Ταμείου Νομικών δικαιούται συντάξεως από τόν Ταμείον αυτό, βάσει περί δημοσίων πολιτικών υπαλλήλων ισχυουσών εκάστοτε συνταξιοδοτικών διατάξεων.

Το προσωπικόν του Ταμείου Υγείας Διηγήσων Επαρχιακού Ταμείου (ΤΥΔΕ) διά του άρθρου 47 του Ν. 4507/1966 υπήχθη, προσωρικώς εις την αρράλιση του Ταμείου Νομικών, όχι, όμως, κατά τας διεπούσας τόν προσωπικόν αυτού διατάξεις, αλλά κατά τας διεπούσας τούς λοιπούς ήσραλισμένους τοιαύτους.

Η συνταξιοδοτική εξομοίωσις του προσωπικού του ΤΥΔΕ εις τόν προσωπικόν του Ταμείου Νομικών έγινετο έρμηνευτικώς διά του άρθρου 9 του Β. Δ/τος 1031/1966.

Η κατ' αυτόν τόν τρόπον υπαγωγή του προσωπικού του ΤΥΔΕ εις την αρράλιση του Ταμείου Νομικών, δεν συμπεριλαμβάνεται προς την υπό του Συντάγματος οριζομένην διαδικασίαν, καθ' ήν οι συνταξιοδοτικοί περιεργασμένοι διατάξεις περιλαμβάνονται εις ειδικούς νόμους και επί των οποίων γνωμοδοτεί τόν Ελεγκτικόν Συνέδριον.

Εν όψει των εκτεθέντων κρίνεται επιβεβλημένη ή τακτοποίηση του θέματος νομοτύπως, κατά τόν άρθρον 73 παρ. 2 του έν ισχύοντος Συντάγματος.

Εις την τακτοποίησιν αυτήν σκοπεύει ή παράγραφος 2 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου.

Επί του άρθρου 2: Διά των διατάξεων του άρθρου 9 του Ν.Δ. 4579/1966 τόν ειδικόν συνταξιοδοτικόν καθεστώς του Ν. 3163/1955 επεξετάσθη και επί του τακτικού προσωπικού διαφόρων Ν.Π.Δ.Δ., μεταξύ των οποίων και του Ελληνικού Ταχυδρομικού Οργανισμού.

Κατά την εφαρμογήν της ως άνω διατάξεως τα αρμόδια όργανα του ΙΚΑ ήσραλήσαν την αναπρωσίαν συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων εις τόν προσωπικόν του ανωτέρω Οργανισμού, επί τω λόγω ότι ή σχετική διατάξις εθεσπίσθη, κατά την έριζομένην υπό του Συντάγματος διαδικασίαν, καθ' όσον ή Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά την ένόπιόν της συζήτησιν της διατάξεως επεσφάλασθη να διατυπώση γνώμη. Η παρτυσία αυτή ετακτοποιήθη διά του Ν. 234/1975.

Επειδή, όμως, τόν προσωπικόν του Ελληνικού Ταχυδρομικού Οργανισμού από της ένσωματώσεως του εις τόν Έθνηκόν Οργανισμόν Ελληνικής Χειροτεχνίας (1.1.1969) υπήχθη εις τόν προβλεπόμενα διά τόν προσωπικόν του Οργανισμού τούτου μισθολογικά κλίμακα και εντάσθη εις βαθμούς υπό διάφορον όρολογίαν εκείνων των δημοσίων υπαλλήλων, προέκυψε και τόν θέμα της εξουδεσίσεως του μισθού βάσει του οποίου θα υπολογίζεται ή σύνταξις.

Όπω, διά της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του αυτού Ν. 234/1975, προεβλήθη, ότι, ειδικώς διά τόν κανονισμόν της συντάξεως του προσωπικού του Ελληνικού Ταχυδρομικού Οργανισμού θα λαμβάνεται υπ' όθιν ό μισθός του βαθμού της κλίμακος των δημοσίων υπαλλήλων, ό οποίος μάλλον προσεγγίζει προς τόν καταβαλλόμενον υπό του Οργανισμού Χειροτεχνίας εις τόν προσωπικόν αυτού μισθόν κατά την 1.1.1967. Τούτο έχει, ως επακόλουθον ότι ενώ οι υπάλληλοι του πρώτου Ελληνικού Ταχυδρομικού Οργανισμού καταβάλλουν εις τόν ΙΚΑ τας εισφοράς του αντίστοιχόν εις τας πράγματι λαμβανόμενας αποδοχάς, ή σύνταξις των, όμως, θα κανονισθή βάσει των αποδοχών της κλίμακος της ιεραρχίας των δημοσίων Διοικητικών υπαλλήλων, εις την οποίαν αντίστοιχόν, οι καταβληθείσα: κατά την 1.1.1967 εις αυτούς αποδοχάς.

Διά της υπό κρίσιν διατάξεως σκοπεύεται ή άρσις της άδικίας αυτής και ή ρύθμισις του προκύψαντος θέματος κατά τρόπον δικαιοτέρον.

Διά τούτης, ως μισθός διά τόν κανονισμόν της συντάξεως κώς διά τόν έν περιπτώσει α της προηγούμενης παραγράφου μισθός του βαθμού της ιεραρχίας των δημοσίων διοικητικών υπαλλήλων, εις τόν οποίον θα ήδύοντο να εξελιχθούσιν οι δημοσίοι υπάλληλοι έχοντες τόν αυτά έτη υπηρεσίας και τόν ίδια τυπικά προσόντα και υπό τόν περιορισμόν ότι ή σύνταξις εις οίδημιν περίπτωσην θα είναι ανωτέρα της συντάξεως της ανηκουστής εις τόν 2ον βαθμόν της ιεραρχίας των δημοσίων διοικητικών υπαλλήλων.

Η υπό αντικατάστασιν διάταξις έχει, ως έξής: «2. Ειδικώς διά τόν έν περιπτώσει α της προηγούμενης παραγράφου προσωπικόν ως μισθός διά τόν κανονισμόν της συντάξεως τούτου λαμβάνεται ό εκάστοτε μισθός του βαθμού της κλίμακος της ιεραρχίας των δημοσίων διοικητικών υπαλλήλων, ούτινος ό κατά την 1 Ιανουαρίου 1967 μισθός ενεργείας μάλλον προσεγγίζει προς τόν καθοριζόμενον διά τόν ανωτέρω προσωπικόν κατά την αυτήν χρονολογίαν μισθόν υπό των δια-

τάξεων του Οργανισμού Χειροτεχνίας, εν ούδεμιᾷ δὲ περιπτώσει δυνατόν να εἶναι ἀνώτερος τοῦ μισθοῦ τοῦ 2ου βαθμοῦ τῆς ἱεραρχίας τῶν δημοσίων διοικητικῶν υπαλλήλων».

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 3: Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Ν.Δ. 4579/1964 τὸ τακτικὸν προσωπικὸν πλείστων Ν.Π.Δ.Δ., μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας—Τηλεόρασεως, ὑπῆρθη εἰς τὸ εἰδικὸν συνταξιοδοτικὸν καθεστῶς τοῦ ΙΚΑ.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν. 230/1975 (περὶ ἰδρύσεως τῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικὴ Ραδιοφωνία—Τηλεόρασις Ἀνωνύμου Ἐταιρείας», κατηργήθη τὸ Ἐθνικὸν Ἰνστιτούτον Ραδιοφωνίας—Τηλεόρασεως (ΕΙΡΤ) καὶ ἰδρύθη, ὡς καθολικὸς διὰδοχος αὐτοῦ, νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου ὑπὸ μορφὴν Ἀνωνύμου Ἐταιρείας καὶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικὴ Ραδιοφωνία—Τηλεόρασις» (ΕΡΤ). Ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ αὐτοῦ Νόμου τὸ προσωπικὸν τοῦ πάλαι ΕΙΡΤ μεταφέρθη εἰς τὴν ΕΡΤ καὶ θεωρεῖται πλέον ὡς ἴδιον προσωπικὸν αὐτῆς.

Μετὰ τὴν τοιαύτην μετατροπὴν τοῦ πάλαι ΕΙΡΤ (ΝΠΔΔ) εἰς Ἀνώνυμον Ἐταιρείαν ἐγενήθη θέμα διὰ τὸ μεταφερθῆν εἰς τὴν ΕΡΤ προσωπικὸν διατηρήσεως τῶν ασφαλιστικῶν του δικαιωμάτων.

Ὅπως ἐξεβόθη ὁ Ν. 394/1976 διὰ τοῦ ὁποῦ ἐρρυθμίσθη νομοτικῶς ἡ συνέχισις τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ ἐν λόγῳ προσωπικοῦ εἰς τὰς συνταξιοδοτικὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3163/1955. Ὑπὸ τοῦ Ν. 394/1976, ὅμως, δὲν ἐγένετο ἡ ἀντιστοιχίσις τῶν βαθμῶν τοῦ προσωπικοῦ τῆς ΕΡΤ πρὸς τοὺς βαθμοὺς τῆς ἱεραρχίας τῶν δημοσίων υπαλλήλων. ἔσται τῶν ὁποίων δὲ ὑπολογίζονται αἱ εἰσφοραὶ καὶ δὲ κανονίζεταί ἡ σύνταξις των ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ, διότι κατὰ τὴν ἐκθεσίαν του δὲν εἶχε ἐκδοθῆ ὁ Κανονισμὸς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς ΕΡΤ.

Ἦδη, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11315/Ε/104/76 (ΦΕΚ 352/13.4.77, τ. Β') ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη ὁ γενικὸς Κανονισμὸς τοῦ προσωπικοῦ τῆς ΕΡΤ, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ ἀρθρον 7 περιέλαβε καὶ τοὺς βαθμοὺς τῆς ἱεραρχικῆς κλίμακος τοῦ προσωπικοῦ.

Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω κρίνεταί ἐπιβεβλημένη ἡ θέσις τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ σχετικοῦ Νόμου. Διὰ τῆς ὁποίας ὀρίζεταί ὅτι δὲν δὲ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν δὲ εἰσφορᾶς καὶ παροχῆ συντάξεως ἀποδοχαὶ ἀνώτεραι τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων διοικητικῶν υπαλλήλων κατὰ τὴν ἀναφερομένην ἐν αὐτῷ ἀντιστοιχίαν.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 4: Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 ἐπιδικάζεται ἡ ὑπαγωγή εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ καὶ μάλιστα εἰς τὸ εἰδικὸν συνταξιοδοτικὸν καθεστῶς αὐτοῦ α) τῶν ἱατρῶν καὶ κτηνιατρῶν τοῦ ΠΙΚΠΑ, τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ἀδελφῶν, τοῦ Ταμείου Ασφαλίσεως Συμβολαιογράφων καὶ τοῦ Κρατικοῦ Ἐργαστηρίου Ἐλέγχου Φαρμάκων, β) τῶν μηχανικῶν καὶ ὑπομηχανικῶν τοῦ Ἀυτονομοῦ Οργανισμοῦ Ἐργατικῆς Κατοικίας, τοῦ Οργανισμοῦ Ἀποχλύσεως Ἐργατικοῦ Δυναμικοῦ, τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας, τοῦ Οργανισμοῦ Ἀπογευσεως Πρωτευούσης, τοῦ ΠΙΚΠΑ, τοῦ Οργανισμοῦ Κεντρικῆς Λαχαναγορᾶς Ἀδελφῶν, τοῦ Ἐθνικοῦ Οργανισμοῦ Καπνοῦ, τοῦ Οργανισμοῦ Ἀπογευσεως Θεσσαλονίκης, τοῦ Οργανισμοῦ Σχολικῶν Κτιρίων, τοῦ Ἑλληνικοῦ Οργανισμοῦ Τουρισμοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαρτυροῦ Ταμείου καὶ γ) τῶν φαρμακοποιῶν τοῦ Κρατικοῦ Ἐργαστηρίου Ἐλέγχου Φαρμάκων καὶ τοῦ Οἴκου Ναύτου.

Τὸ τακτικὸν διοικητικὸν προσωπικὸν τῶν ἀνωτέρω Ν.Π.Δ.Δ. ἔχει ὑπῆρθη εἰς τὸ εἰδικὸν συνταξιοδοτικὸν καθεστῶς τοῦ ΙΚΑ. Ἐς τὴν εἰδικὴν αὐτὴν ρύθμισιν δὲν ὑπῆρθησαν οἱ ἱατροί, μηχανικοί, ὑπομηχανικοί καὶ φαρμακοποιοὶ τῶν αὐτῶν Ν.Π.Δ.Δ., διότι τὰ πρόσωπα ταῦτα, ὡς ἀσφαλιζόμενα εἰς εἰδικὰ Ταμεία (ΤΣΜΕΔΕ — ΤΣΑΥ) ἐξῆρέθησαν τῆς ασφαλίσεως τοῦ ΙΚΑ.

Ἐπειδὴ, τὸ ὡς ἄνω προσωπικὸν εἶναι ἐντεταγμένον εἰς ὀργανικὰς θέσεις, ὡς καὶ τὸ λοιπὸν διοικητικὸν προσωπικὸν τῶν ἐν λόγῳ Ν.Π.Δ.Δ., κρίνεταί σκόπιμον ὅπως παραλλήλως πρὸς τὴν παρὰ τῷ ΤΣΑΥ καὶ ΤΣΜΕΔΕ ἀσφάλισιν του, ὑπῆρθη καὶ εἰς τὴν ἀσφάλισιν κλάδου συντάξεων τοῦ ΙΚΑ καὶ δη κατὰ τὰ ἰσχύοντα διὰ τὸ τακτικὸν διοικητικὸν προσωπικὸν τῶν ὀργανισμῶν τούτων.

Ἐξ ἄλλου, ἡ ὑπαγωγή εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ καὶ τῶν ἐναπομεινόντων ὀλιγαριθμῶν ἱατρῶν καὶ μηχανικῶν δὲ ἱκανοποιήθη τὸ ἀπὸ μακροῦ ὑποβληθέν αίτημα τῶν ἐργαζομένων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. εἰς τοὺς ὁποῖους ὑπηρετοῦν καὶ δὲ ἀπαλλοτρίωσιν τῶς ἰδίους τοὺς ἐνδιαφερομένους ἀπὸ τοῦ αἰσθήματος, ὅτι ἡ πολιτεία ἐφαρμόζει εἰς ἑαυτὸς τοὺς ἀνίστη συνταξιοδοτικὴν πολιτικὴν ἀφοῦ τὸ ἴδιο προσωπικὸν τὸ ὁποῖο ὑπηρετεῖ εἰς τὰ ἄλλα Ν.Π.Δ.Δ. ἢ εἰς τὸ δημόσιον, ἀπολαμβάνει δύο συντάξεις ἀπὸ φορεῖς κυρίας ἀσφαλίσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 14 Ἀπριλίου 1979

Οἱ Ὑπουργοί:

Ὀικονομικῶν
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν
ΣΠΥΡ. ΔΟΣΙΑΔΗΣ